

Ս. ՇՆՆԴԻՆ

Մեծ գաղափարը ծնւում է նորից՝
Սուրբ ճշմարտութեան առաքեալն անմեռ,
Ողջագութեանքով, հեռու ավերից.
Հնչում կենսութեան օրհնանք ու երգեր:

Վեհ յաղթանակի, Մեծ տօնն է այսօր,
Եւ արդարութեան, և՛ եղբայրութեան.
Բայց յորդարիւնից երկինքն է բոսոր
Չարով ծաւալուած աշխարհի վերան:

Ձանգը երկնակախ հուժկու զօղանջով,
Աւետիք տալով կանչում է ուխտի,
Վաստակաւորներ գալիս շտապով,
Ծնունդն է այսօր Մեծ Մարգարէի:

Երնէկ նրա հետ մեր հորիզոնից
Ամպով պարուրուած մի արեւ ծագի,
Մշուշը ցրէ խաւար սրտերից,
Սէրը երկնառաք միշտ յաղթանակի:

Եւ նրա շնչով ապրի անթառամ,
Այն ինչ որ սուրբ է, վեր երկրայինից՝
Աննըկուն հաւատ, սիրել ընկածին—
Ով շատ է տանջուել միշտ անկարեկից:

Մեղսոտ աշխարհին երկինքը ժրպտայ,
Մի նոր հաշտութեան ծիածան կապի.
Եւ եղբայրութեան ողջոյնը թընդայ
Ազգի սրտերում, կեանքը սէր ըմպի:

Դառնիկ.

ձեմարան. 1908 թ. 6 յունուարի.

